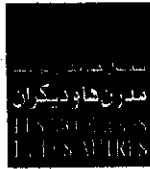


سالهای بیست و سی؛  
با گذشت به فریگه (اسپرون،  
سوررئالیسم،  
مقاومت مدرنیسم و آبستره



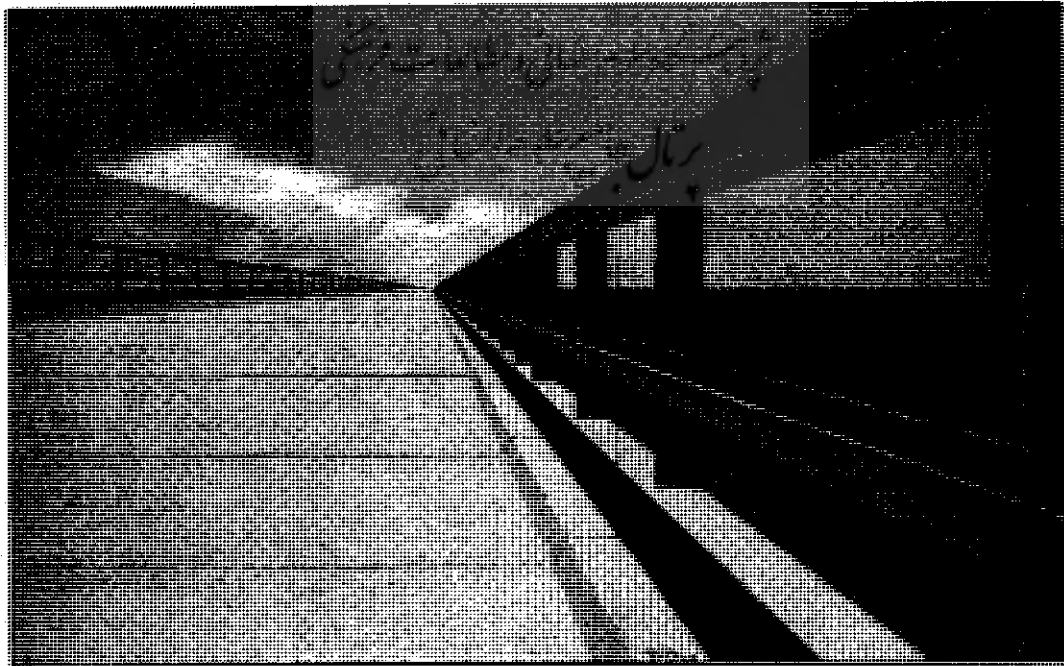
LES ANNEES VINGT ET TRENTE:  
RETOUR A LA FIGURATION,  
SURREALISME,  
PERSISTANCE DU MODERNISME  
ET DE L'ABSTRACTION

# رئالیسم و اکسپرسیونیسم در آمریکا

## REALISME ET EXPRESSIONNISME AUX ETATS - UNIS

تلفیق ذوق هنری - سنتی آمریکائی‌ها به نقاشی دقیق تصاویر و دغدغه خاطر آنها برای آفرینش هنری پردازش یافته و ملهم از کوبیسم - اولین سبکی است که در این دوره در آمریکا متولد می‌شود. در میان هنرمندانی که در قالب این نهضت کار می‌کنند «چارلز دوموت» (Ch. Demuth) و «چارلز شیلر» (Ch. Sheeler) از همه برجسته‌تر و شناخته‌تر می‌باشند. چشم اندازه‌های شهری و صنعتی موضوع اصلی و ترجیحی تابلوهای «شیلر» هستند. از جمله دیگر اعضای این نهضت می‌توان به «نیل اسپینسر» (Niles Spencer)، «رالستون کراو

همانطور که پیشتر دیدیم شاخصه هنر بعد از جنگ جهانی، در آمریکا و سایر نقاط جهان، رویگردانی از مدرنیسم آبستره می‌باشد. «ویبر» (Weber)، «هارتلی» (Hartley)، «جوزف» (Joseph)، «استلا» (Stella)، «بورچفیلد» (Burchfield) هنر آبستره را کنار می‌گذارند. «آرتور دوو» (A. Dove) تنها هنرمندی است که به آبستره وفادار باقی می‌ماند. در جریان سالهای بیست، انواع فرمهای متعدد فیگوراسیون رئالیستی و اکسپرسیونیستی بر حیات هنر آمریکا سایه می‌گسترانند. «پرسیونیسم» (Precisionism) (۴) حاصل





Thomas HART-BENTON  
 CRADLING WHEAT (LA MOISSON)  
 tempera et huile sur toile montée sur carton  
 1938, 78.7 x 96.5 cm

صفحه روبرو:

Ralston CRAWFORD  
 OVERSEAS HIGHWAY  
 huile sur toile, 1927  
 114 x 146 cm

۱۹۳۱ افتتاح می شود کاملاً به هنر این دوره تعلق دارد. ویژگی استقلال در هنر آمریکا، طی سالهای سی، و در کنار دو گرایش «رنالیسم اجتماعی» و «رژینالیسم (regionalisme) نهادینه می شود. در گرایش اول با مشارکت هنرمندانی چون «پیتر بلوم» (P. Blume)، «بن شان» (B. Shahn)، «رژینالد مارش» (R. Marsh) و «جک لوین» (J. Levine)، اندیشه «اشکان اسکول» (Ashcan School)، در قالب سبکی که در آن برتری با اکسپرسیونیسم می باشد، دیده می شود. همچنین با حضور «ادوارد هاپر» (E. Hopper) و «چارلز بورفایلد» سبکی بسیار کلاسیک تر نیز در این گرایش شکل می گیرد. امروزه از «هاپر»، شخصیت برتر در رنالیسم آمریکایی، به عنوان یکی از بزرگترین نقاشان قرن بیستم یاد می کنند. در ترسیم صحنه هایی که او از شهرها و روستاهای آمریکا نقاشی می کند، هیچ هنرمندی با او برابری نمی کند. در رای صحنه های تابلوهای او احساسات عمیقی نهفته است که پرده ای از سردی ظاهری بر روی آن کشیده شده است. تابلوی

فورد» (R. Crawford)، و تا حدودی «رژینا اوکی فی» (G. O'Keefe) اشاره کرد.

«اوکی فی» را به خاطر کمپوزسیون هایی که از نیویورک ترسیم می کند می توان تا حدودی در شمار اعضای این نهضت قرار داد، ولی بعدها با دورنمایی های بسیار آبستره و شاعرانه ای که از روی چشم اندازهای مناطق غربی انجام می دهد، قالب کار نهضت فاصله می گیرد. این دوره از هنر آمریکا را می توان دوره خودبازایی ملی هنر آمریکا دانست. «موزه هنر مدرن نیویورک» (MOMA) که در سال ۱۹۲۹، گشایش می یابد در نظر دارد جای وسیعی را در اختیار آثار این دوره هنری آمریکا قرار دهد و همچنین «موزه ویتنی» (Museum Whitney) که در سال

(Nighthawks) (۱۹۳۲) او از شهرت بالایی برخوردار است.

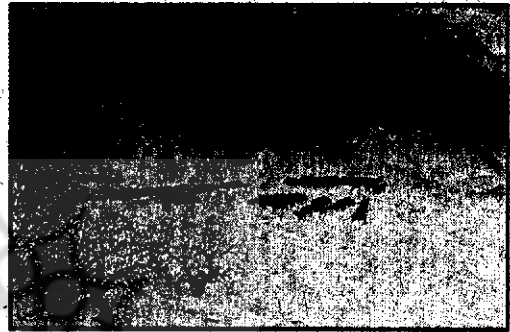
گرایش دوم یعنی «رژئونیالیسم» بسیار به گرایش «رئالیسم اجتماعی» نزدیک می‌باشد و تنها به واسطه ویژگی «سادگی» و شهرستانی بودن آن است که از گرایش اول متمایز می‌شود. «توماس هارت - بنتن» (Th. Hart Benton) و «گرانث وود» (G. Wood) نمایندگان اصلی این گرایش هستند. این سبک بسیار فیکوراتیو در میان مردم آمریکا بسیار محبوب بوده و همچنان نیز این ویژگی خود را حفظ کرده است. تابلوی «گوتیک آمریکا» (۱۹۳۰)، اثر «وود»،



Georgia O'KEEFFE  
FROM THE FARAWAY NEARBY,  
huile sur toile, 1937  
91.2 x 102 cm

Victor HIGGINS  
WINTER FUNERAL  
huile sur toile, vers 1930  
116.6 x 152.4 cm

Charles SHEELER  
CITY INTERIOR  
huile sur toile, 1936,  
56.2 x 68.4 cm



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی  
پرتال جامع علوم انسانی



Barbara LATHAM  
DECORATION DAY,  
tempera sur panneau, 1940  
62.2 x 73.7 cm

قالب سبک اکسپرسیونیسم دقیق و رنگی کار می‌کنند، و «بلو ماشرین» (Blumenschein)، «ویکتور هایگینز» (V.Higgins)، «اندرو دایبورگ» (A.Dasburg)، «مینارد دیکسون» (M.Dixon)، و «والتر آفر» از جمله هنرمندان دورنما ساز می‌باشند.

به علاوه باید به این امر نیز توجه داشت که در آمریکای بحران زده سالهای سی، بر اساس برنامه عظیم کمک‌رسانی به سازمان اداری «روز ولت» (Roosevelt)، «پروژه ائتلاف با هنر» به تعداد تقریبی هزار هنرمند کار داده می‌شود و بدین ترتیب برخی از این هنرمندان به اعضای مهم «مدرسه نیویورک» بعد از جنگ جهانی دوم تبدیل می‌شوند.

سمبول اندیشه بوریتانیسم (پاکدینی) آمریکا، شاید مشهورترین تابلو در این کشور باشد. در اینجا باید بار دیگر به تمامی هنرمندان «رژیمالیست» بپردازیم که در تمام طول قرن چشم‌اندازهایی از غرب آمریکا، و سرخپوستان آمریکایی مکزیک جدید نقاشی کرده‌اند. این هنرمندان که کاملاً به دست فراموشی سپرده شده بودند، امروزه در آمریکا مورد تمجید و ستایش قرار گرفته‌اند.

در میان این هنرمندان، «امیل بیسترام» (E.Bistram)، «باربارا لاتام» (B.Latham)، در